

Warszawa, dn. 19.01.2022 r.

Główny Sąd Łowiecki

ul. Nowy Świat 35

00-029 Warszawa

Rep. GSŁ 20/21

O R Z E C Z E N I E

Główny Sąd Łowiecki w zwykłym składzie:

Przewodniczący:	SGSŁ Piotr Nowak
Członkowie:	SGSŁ Paweł Jamorski
	SGSŁ Jacek Konowalczyk /ref./
Protokolant:	Sylwia Jackowska

w obecności Z-cy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego PZŁ

Kol. Bolesława Zielińskiego

rozpoznał sprawę **obwinionego K[...] W[...] syna A[...]** na skutek odwołania obrońcy obwinionego od orzeczenia Okręgowego Sądu Łowieckiego w P[...] z dnia 17.08.2021 r., sygn. akt OSŁ [...] /2019 mocą którego **uznano obwinionego winnym, tego że:**

w dniu 25 września 2016 roku w obwodzie numer [...] „L[...]” dzierżawionym przez Koło Łowieckie numer [...] „[...] [...]” w O[...] dokonał odstrzału jelenia byka mimo, że posiadane upoważnienie do wykonywania polowania indywidualnego uprawniało do pozyskania dwóch sztuk jeleni byków, których odstrzał wykonał uprzednio w dniach 14 września 2016 roku i 20 września 2016 roku.

tj. przewinienie polegające na naruszeniu przepisów art. 42 ust. 8 Ustawy z dnia 13 października 1995 roku Prawo łowieckie w związku z par. 22 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 23 marca 2005 roku w sprawie szczegółowych warunków wykonywania polowania i znakowania tusz (Dz. U. z 2005r. poz. 372 z zm.).

i za to na podstawie art. 35 c ust. 2 pkt 3 ustawy Prawo łowieckie wymierzono mu karę dyscyplinarną zasadniczą **wykluczenia z Polskiego Związku Łowieckiego** oraz zobowiązano obwinionego do zwrotu kosztów w kwocie 256,10 zł

na podstawie § 58 ust. 1 Regulaminu sądów łowieckich i rzeczników dyscyplinarnych w PZŁ

o r z e k ł:

1. utrzymać w mocy zaskarżone orzeczenie
2. obciążyć obwinionego kosztami postępowania odwoławczego.

/-/ Piotr Nowak
/-/ Paweł Jamorski
/-/ Jacek Konowalczyk

UZASADNIENIE

Orzeczeniem z dnia 17.08.2021 r. Okręgowy Sąd Łowiecki w P[...] uznał obwinionego K[...] W[...] za winnego popełnienia zarzucanego mu przewinienia łowieckiego, polegającego na tym, że w dniu 25.09.2016 r. w obwodzie nr [...] „[...]” dzierzawionym przez Koło Łowieckie nr [...] „[...] [...]” w O[...] dokonał odstrzału jelenia byka mimo, że posiadane upoważnienie do wykonywania polowania indywidualnego uprawniało go do pozyskania dwóch sztuk jeleni byków, których odstrzał wykonał uprzednio w dniach 14.09.2016 r. i 20.09.2016 r. tj. czynu naruszającego przepis art. 42 ust. 8 ustawy – prawo łowieckie w związku z § 22 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 23.03.2005 r. w sprawie szczegółowych warunków wykonywania polowania i znakowania tusz.

Za popełnienie w/w czynu OSŁ w P[...] wymierzył obwinionemu karę dyscyplinarną zasadniczą wykluczenia z Polskiego Związku Łowieckiego oraz obciążył obwinionego kosztami postępowania w kwocie 256,10 złotych.

Z ww. orzeczeniem nie zgodził się obrońca obwinionego wnosząc odwołanie do GSŁ i domagając się zmiany zaskarżonego orzeczenia poprzez orzeczenie kary łagodniejszej.

Obrońca zarzucił zaskarżonemu orzeczeniu błąd w ustaleniach faktycznych oraz rażąco niewspółmierność kary.

Główny Sąd Łowiecki zważył, co następuje:

Odwołanie wniesione przez obrońcę obwinionego jest niezasadne i jako takie nie może zostać uwzględnione.

Oceniając odwołanie należy wskazać, iż w zakresie zawartym w nim zarzutów ma ono charakter wyłączenie polemiczny tak w zakresie zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych jak też zarzutu rażącej niewspółmierności orzeczonej kary.

Niezasadny jest w ocenie GSŁ także sformułowany w piśmie z dnia 21.10.2021 r. wniosek o umorzenie postępowania z uwagi na przedawnienia karalności.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do zarzutu odwołania, w którym obrońca podnosi dokonanie przez Sąd I instancji błędnych ustaleń faktycznych wskazać należy, iż odwołanie nie zawiera argumentów, które pozwoliłyby na zakwestionowanie prawidłowości w/w ustaleń. W ocenie GSŁ przeprowadzone przez Sąd I instancji dowody – w tym prawidłowo wprowadzone do procesu i zaliczone w poczet materiału dowodowego dokumenty z zakończonego prawomocnym wyrokiem skazującym postępowania przed sądem powszechnym tj. Sądem Rejonowym w S[...] w sprawie II [...] /17 – w sposób jednoznaczny wskazują na popełnienie przez obwinionego zarzucanego mu czynu. Nie sposób odmówić prawidłowości dokonanej przez OSŁ w P[...] oceny dowodów i prawidłowości dokonanych ustaleń faktycznych, które GSŁ przyjmuje w związku z tym za własne.

Nie można w szczególności podzielić zasadność argumentacji obrony bazującej zasadniczo na rzekomej „niejednoznaczności” wyjaśnień obwinionego czy braku bezpośrednich świadków zdarzenia. Na str. 2 pisemnego uzasadnienia Sąd I instancji wskazał przecież nie tylko na niejednoznaczne wyjaśnienia obwinionego na k. 60-61, ale także na k. 89-91, 116-117, 125, których treść już nie budzi wątpliwości i wskazuje jednoznacznie na przyznanie się obwinionego do popełnienia zarzucanych mu czynów. Nie może ująć uwadze także i ta okoliczność, iż na żadną z wyznaczonych przez OSŁ rozpraw obwiniony nie stawił się, czym pozbawił Sąd I instancji możliwości bezpośredniego zapoznania się z wyjaśnieniami obwinionego.

Odnosząc się w następnej kolejności do zarzutu odwołania wymierzenia przez Sąd I instancji rażąco niewspółmiernej kary - GSŁ uznał w/w zarzut za oczywiście bezzasadny. Można w tym miejscu wskazać na argumentację zawartą w przytoczonym w odwołaniu wyroku SN z dnia 11.04.1985 r. w sprawie V KRN 178/85, iż zarzut rażącej niewspółmierności kary można cyt. „(...) zasadnie podnosić wówczas, gdy kara (...) nie uwzględnia w sposób właściwy okoliczności popełnienia przestępstwa, jak i osobowości sprawcy”. Otóż w ocenie GSŁ wymierzona przez OSŁ w P[...] kara przede wszystkim w pełni uwzględnia okoliczności

przypisanego obwinionemu czynu. Należy wskazać, iż mamy do czynienia z prawdopodobnie najcięższym w praktyce orzeczniczej sądów łowieckich przewinieniem łowieckim, wypełniającym jednocześnie ustawowe znamiona czynu zabronionego, tj. z kłusownictwem, którego dopuścił się obwiniony jako osoba funkcyjna - łowczy koła – czyli osoba, która swoją postawą i postępowaniem powinna stanowić przykład dla innych myśliwych w zakresie przestrzegania przepisów regulujących wykonywanie polowania i pozyskanie zwierzyny. Jak słusznie wskazał Sąd I instancji, na jednoznacznie wysoce naganną ocenę postępowania obwinionego wpływają także działania podejmowane przez niego po popełnieniu przewinienia polegającego na pozyskaniu zwierzyny wbrew treści posiadanego upoważnienia do wykonywania polowania, tj. zmierzające do ukrycia faktu nielegalnego pozyskania jelenia byka i uniknięcia odpowiedzialności poprzez fałszowanie dokumentów, co znalazło potwierdzenie w skazaniu obwinionego za popełnienie przestępstwa kwalifikowanego z art. 271 § 1 i 3 kodeksu karnego. W odwołaniu - poza dotychczasową niekaralnością obwinionego i ogólnikowo opisywaną postawą obwinionego jako osoby zaangażowanej i służącej pomocą – zasadniczo nie wskazano żadnych istotnych okoliczności mogących mieć wpływ na inną ocenę stopnia naganności zachowania obwinionego ani żadnych nadzwyczajnych okoliczności związanych z osobą obwinionego, których uwzględnienie mogłoby wpłynąć na wymierzenie kary łagodniejszej. GSŁ uznaje za słuszną i podziela ocenę OSŁ w P[...], iż obwiniony nie może pozostać członkiem Polskiego Związku Łowieckiego albowiem w sposób szczególnie naganny sprzeniewierzył się nie tylko normom prawnym, ale także wymogom etycznym pełniąc funkcję łowczego koła, a przypisany mu czyn stanowił rażące zaprzeczenie istoty pełnionej przez obwinionego funkcji.

Po wniesieniu odwołania - w piśmie z dnia 21.10.2021 r. – obrońca złożył wniosek o umorzenie postępowania z uwagi na przedawnienia karalności. W/w wniosek obrońca oparł na przepisie art. 35i ust. 1 ustawy – prawo łowieckie, zgodnie z którym „Nie wszczyna się postępowania dyscyplinarnego, a wszczęte umarza się, gdy od chwili popełnienia przewinienia łowieckiego upłynęło 5 lat.” Nie zwrócił jednak obrońca uwagi, iż zgodnie z ust. 2 w/w przepisu: „Jeżeli przewinienie łowieckie zawiera znamiona przestępstwa, przedawnienie następuje dopiero z upływem okresu przedawnienia karalności tego przestępstwa”. Niewątpliwie przewinienie łowieckie, którego popełnienie przypisano obwinionemu wypełnia znamiona czynu zabronionego kwalifikowanego jako przestępstwo z art. 52 pkt 6 ustawy - prawo łowieckie, co potwierdza prawomocny wyrok Sądu Rejonowego w S[...] sprawie II K [...]/17 skazujący obwinionego za popełnienie tak kwalifikowanego przestępstwa. Czyn

zabroniony z art. 52 pkt 6 ustawy - prawo łowieckie zagrożony jest karą grzywny, ograniczenia lub pozbawienia wolności do roku, zatem zgodnie z art. 101 § 1 pkt 4) kodeksu karnego karalność takiego czynu co do zasady ustaje po upływie 5 lat. Złożony przez obronę wniosek o umorzenie postępowania pomija wszakże treść - mającego także zastosowanie w zakresie przedawnienia karalności – przepisu art. 102 kodeksu karnego, zgodnie z treścią którego cyt. „Jeżeli w okresie, o którym mowa w art. 101, wszczęto postępowanie, karalność przestępstw określonych w art. 101 § 1 ustaje z upływem 10 lat, a w pozostałych wypadkach - z upływem 5 lat od zakończenia tego okresu”. Zastosowanie powyższego przepisu – w związku z wszczęciem postępowania karnego w okresie pierwszych 5 lat po popełnieniu czynu - nakazuje uznać, iż dopiero w dniu 25 września 2026 roku ustałaby karalność przewinienia łowieckiego, za którego popełnienie obwiniony został ukarany karą zasadniczą wykluczenia z Polskiego Związku Łowieckiego.

Reasumując powyższe rozważania Główny Sąd Łowiecki uznał orzeczenie Okręgowego Sądu Łowieckiego w P[...] za merytorycznie i formalnie prawidłowe oraz sprawiedliwe, zatem orzekł jak w pkt 1 sentencji.

O kosztach postępowania w pkt 2 sentencji orzeczono na podstawie § 71 ust. 2 Regulaminu Sądów Łowieckich i Rzeczników Dyscyplinarnych w Polskim Związku Łowieckim.

/-/ Piotr Nowak
/-/ Paweł Jamorski
/-/ Jacek Konowalczyk